

her i Folketinget at kritisere den Maade, hvorpaa Retsplejen bliver drevet her i Landet, og det skal ikke lykkes Justitsministeren at slaa Kritikken ned i saa Henseende. Der trænges haardt til en saadan Kritik. Vi have haft Dommere her i Landet, som have været gale, jeg nævner f. Eks. Fejø-Sagen, hvor en Kvinde blev dømt for et Mord paa et Barn, hun aldrig havde født. Jeg nævner Alma Bondesen-Sagen, at to Tjenestepiger, Alma Bondesen og Nelly Andersen, for en Del Aar siden fik deres Sag tagen op til Revision som Følge af, at Social-Demokraten tog sig af dem, og disse Kvinder bleve saa frikendte, og den ene fik, saa vidt jeg erindrer, en Erstatning paa 500 eller 1,000 Kr. Det var alt sammen en Følge af den Kritik, som blev øvet i Socialdemokratiets Blade, og jeg skulde tro, at en Kritik her i Folketinget af Retsplejen, som gaar i lignende Retning, ogsaa vil have sin Betydning. Under alle Omstændigheder har den sin fulde Berettigelse. Det ser underligt ud, at Landets Justitsminister, som ellers hvert Øjeblik kaldes for en human Mand, en frisindet og fordomsfri Mand, bliver meget vred og hidsig, naar man tillader sig at kritisere Retsplejen og at nævne Eksempler i saa Henseende.

Saa var der de andre løse Paastande og Usandheder, jeg skulde have debiteret i Dag. Jeg hævdede i Formiddags, at Odense Byraad var blevet behandlet utilbørligt — det var mit Udtryk — fra Justitsministerens Side, og jeg refererede, hvorledes Sagen om Anvendelse af Rytterkasernen til Strafanstalt var bleven betragtet som klappet og klar efter de Forhandlinger, som vare førte, men hvorledes man saa pludselig tog Omstigning til Nyborg og lod os passe os selv i Odense, skønt vi ogsaa i Odense under Forhandlingerne havde tilbudt Fængselsmyndighederne gratis Grund til en Strafanstalt. Nu forsøgte Justitsministeren at benægte dette, men det blev jo kun ved Forsøget, for alle de Paastande, Ministeren fremsatte før, hvile paa det løseste Grundlag. Jeg henviser til Bilag 10 i Betænkningen, hvor der findes en Skrivelse fra Odense Byraad, i hvilken Byraadet angaaende Tilbudet om gratis Grund skriver: „Byraadet har i Fortsættelse af tidligere Forhandlinger med Fængselsmyndighederne vedtaget at tilbyde Staten gratis passende Grund til Statsfængselet“, og saa siges der i samme Skrivelse, at det samme Spørgsmaal blev atter drøftet under de nys førte Forhandlinger med Fængselsmyndighederne.

Det er altsaa Erklæringen fra Odense Byraad, underskrevet af Sagfører C. Knudsen, som er Byraadets fungerende Formand. Mod denne officielle Skrivelse fra Odense Byraad kan den højtærede Minister ikke møde med anden Indvending, skønt han stadig taler om mine Usandheder og det løse Grundlag, jeg taler paa o. s. v., end at han oplæser en Erklæring fra Fængselsdirektør Fussing, i hvilken denne siger, at han mindes ikke, at et saadant Tilbud er fremkommet. Det er højst sandsynligt, at det ikke er kommet, siger han, for ellers havde jeg refereret det videre. Det viser jo intet som helst mod den bestemte Erklæring, som her staar, og efter de Undersøgelser, jeg har anstillet, kan jeg tilføje: et saadant Tilbud er ikke en, men flere Gange udtalt under de Forhandlinger, der ere førte. Men alligevel benægter den højtærede Justitsminister mine Udtalelser i saa Henseende og slaar om sig med allehaande løse Sigtelser.

Saa har jeg endvidere sagt, at Byraadet ikke fik Meddelelse om, at man vilde til Nyborg, før det var for sent. Herimod oplyste den højtærede Minister, at han lod Fængselsdirektøren skrive til Borgmesteren i Odense. Ja, det er rigtigt; han lod ham skrive derved, det vil sige i den 11te Time. Den 13. Marts i Aar, Dagen før Lovforslaget om en Strafanstalt i Nyborg blev forelagt i Folketinget, modtog Borgmesteren fra Fængselsdirektøren et Brev med Meddelelse om, at der den følgende Dag i Statsraadet vilde blive forelagt et Forslag om en Strafanstalt i Nyborg. Det hedder bl. a. i dette Brev: „Naar jeg først nu sender Dem denne Meddelelse, skyldes det den Omstændighed, at Justitsministeren har anmodet mig om indtil nu ikke at omtale Sagen“. Altsaa Borgmesteren i Odense fik en privat Meddelelse om denne Forandring i Ministerens Stilling til Odense Byraad og de Forhandlinger, der havde været førte, men han fik dem først, da Sagen i Virkeligheden var i Orden, Dagen før Forslaget blev forelagt i Statsraadet, og efter at man fra Ministerens Side havde truffet Afgørelse. Man fandt ikke paa i Forvejen at sige til Odense Byraad: Giv os et Tilbud om Grund o. s. v. Nej, man ventede, fordi den højtærede Justitsminister ønskede, at Sagen ikke skulde omtales. Jeg ved godt, at Fængselsdirektør Fussing har været i Odense. Det fremgaar ogsaa af den Udskrift, som findes vedføjet Betænkningen, men jeg ved ogsaa og tillader mig at fastholde overfor Justitsministeren,